

ved nok, at det ikke er det ærede Medlem selv, der har sat Forslaget ind — han vil sige det jo ikke; men han vedkender sig jo dog at være Meningsfælle med dem, der i det andet Ting have sat Bestemmelsen ind.

Det. Hansen: Den ærede Minister har vist fuldstændig Ret i de Betragtninger, han gjorde gældende; men jeg synes, det er ikke ganske taknemmeligt over for det ærede Medlem for 11te Kres (Th. Nielsen) og hans Meningsfæller, naar han bebrejdede ham de 50 Millioner. Den højtærede Minister har vistnok ogsaa Ret i det Haab, han har udtalt, at der vilde komme en Tid, hvor maaske det 2det Medlem for 11te Kres og hans Venner vilde give en Godkendelse og en Approbation af det, som var sket, navnlig ved Søbefæstningen; derved bliver det maaske lovligt til den Tid, hidtil har det jo ikke været lovligt. Jeg havde Lejlighed til at udtale mig derom i Fjor, jeg skal ikke komme ind paa det i Aar. Jeg vil blot gøre den Bemærkning, at, hvis man kan paavise et eneste konstitutionelt Land, hvor Ministeren kan sige, som den ærede Krigsminister siger: Naar jeg ikke kan faa Pengene bevilgede af Rigsdagen, tager jeg Pengene selv paa eget Ansvar, fordi det gælder en saa overmaade vigtig Sag som Forsvarsvæsenet, ja, kan det Princip gennemføres i en konstitutionel Stat, maa jeg sige, at saa have vi hidtil haft ganske behynderlige Begreber om konstitutionelle Stater ikke alene her, men i hele Verden. Dog, det er ikke værdt at komme ind derpaa. Den ærede Ministers Opfattelse af Grundlov og Konstitutionen er saa vidt forskellig fra min og fra den Opfattelse som det ærede Medlem for 11te Kres hidtil har haft, at det ikke er værdt at diskutere om det Punkt. Blot et vil jeg tillade mig at fremhæve i Anledning af de store Bevillinger, som nu kræves. Det forekommer mig, at det maa staa klart for ethvert Medlem, at, hvis der ikke netop var disse militære Bevillinger, disse Millioner, vilde Landstinget og Folketinget meget let kunne enes om de Bevillinger, som findes paa de andre Ministres Budgetter. Det, som egentlig fremkalder den nuværende Stilling, hvori vi ere, en Stilling, som spytter enhver Konstitutionalisme, og som skal fortsættes, er det,

at den ærede Krigsminister og hans Kollega Marineministeren ville gennemføre disse militære Bevillinger, uagtet de ikke kunne faa Rigsdagen til at gaa ind derpaa. Jeg tror, at den ærede Krigsminister ved en anden Lejlighed har udtalt, at naar vi nu ere færdige med dette Middelgrundsforsæt og det er i Aar den sidste Bevilling, som kræves dertil — har han egentlig ikke mere at kræve, og den ærede Minister sagde i Fjor til det ærede 2det Medlem for 11te Kres, at det skulde være ham en Glæde, om vi igen kunde faa en regelmæssig Finanslov, naar den ærede Minister havde faaet, hvad han vilde have. Det er jo for saa vidt en glædelig Udsigt. Jeg vilde blot ønske, at den ærede Minister havde kunnet føje en Ting til og sagt: Naar vi have faaet disse 2,500,000 Kr. til Middelgrundsforsættet, holde vi op, og saa love vi, at vi ikke gøre den Ting om igen. Men jeg tror, at den ærede Minister med sine politiske Meningsfæller og Kolleger i Ministeriet, derunder ogsaa den parlamentariske Indenrigsminister, have den politiske Opfattelse, at de netop af Hensyn til, hvad de kalde det særlig nødvendige og navnlig Forsvarssagen, aldrig ville finde sig i at faa en Forsætning, som er af den Bestaaenhed, at den har det Princip, at Repræsentationens Samtykke skal have til Bevillinger. En saadan Forsætning ville de Herrer Ministre aldrig finde sig i, og selv om den ærede Minister altsaa beviser Rigsdagen den Velvilje at være fornøjet med det, som nu bevilges paa denne Finanslov, frygter jeg for, for saa vidt Forholdene udvikle sig saaledes, som de vel snart gøre, at det viser sig, at hvad der hidtil er gjort, er fuldstændig utilstrækkeligt, at saa vil det ikke være ret længe, før der kommer en lignende Konflikt mellem Regering og Rigsdag, og saa ville de ærede Ministre og deres politiske Meningsfæller holde Ventilen aaben og ville ikke have nogen Grundlov uden denne Ventil, som til enhver Tid giver dem Lejlighed til at gaa uden for Rigsdagens Bevillinger.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen om dette Affnit.

Ændringsforslagene under Nr. 15—26 til § 22 af Krigsministeren, tiltraadt af Flertallet under Nr. 1, nemlig:

15) B. a. (Antagelse til Tjeneste et Aar af Sekondløjtnanter). (Det. Nr. 11).

Summen 1,694,700 Kr. forhøjes med 17,640 Kr.